

нитѣ. Голѣмитѣ ашини и желѣзната броня на параходитѣ не всѣкога могатъ да устоятъ на опасноститѣ, които океанътъ крие.

Ето какво се случило съ единъ английски параходъ, пжтуващъ отъ Австралия за Лондонъ. Близко до Африка една нощъ парахолътъ билъ подхванатъ отъ едно непознато морско течение и следъ нѣколко часова борба, билъ изхвърленъ на единъ подводенъ пѣсъченъ насипъ, близко до брѣга. Всички усилия на екипажа да освободи парахода отъ пѣсъцитѣ останали безуспѣшни. Едно голѣмо нещастие било това, че липсвалъ радио-апаратъ, за да може да се иска помощъ отъ други параходи, които кръстосвали тѣзи морета. Множество ракети били изстреляни безрезултатно. За пжтниците нѣмало друго спасение, освенъ да се прехвърлятъ на брѣга. Какво било обаче очудването на екипажа, когато на другата сутринъ забелязали да се движатъ по брѣга тѣлпи отъ сомалски негри, известни по своята кръвожадность. Всички усилия на капитана да склони тѣхния предводителъ да слѣзатъ пасажеритѣ отъ парахода безпрепятствено на брѣга, останали безъ резултатъ. Пжтътъ къмъ брѣга билъ отсѣченъ. Отчаянието се увеличавало отъ часъ на часъ. На нѣколко пжти негритѣ се опитвали да превзематъ парахода, но били отбивани. На него имало 110 души пжтници, между които жени и деца. На другия день по обѣдъ положението станало много тежко. Параходътъ почналъ да се пълни съ вода благодарение на дупката, която получилъ при засѣдването въ пѣска. Отгоре на това и морето се разлудувало. Нѣколко души отчаяни пжтници се опитали да стигнатъ брѣга съ лодка. Предъ очитѣ